

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **N. B., nar. XXX, st. příslušnost Tunis**
bytem X
posl. pobytem Vazební věznice Pankrác, Soudní 1, Praha 4
zastoupen advokátem Mgr. Filipem Wágnerem
sídlem Olšanská 2643/1a, Praha 3

proti
žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Pankrác**
sídlem Soudní 1, Praha 4 – Pankrác, P.O. BOX 5, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí Vězeňské služby České republiky - Vazební věznice Pankrác ze dne 4. 9. 2018, č. j. VS-97884/ČJ-2018-800232,

takto:

- I. Rozhodnutí Vězeňské služby České republiky - Vazební věznice Pankrác ze dne 4. 9. 2018, č. j. VS-97884/ČJ-2018-800232, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Soud určuje odměnu zástupce žalobce, advokáta Mgr. Filipa Wágnera částkou 4 114 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované uvedeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o stížnosti žalobce proti rozhodnutí ředitele

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Vazební věznice Pankrác ze dne 28. 8. 2018 o uložení kázeňského trestu odsouzenému (žalobci), spočívajícím v umístění do uzavřeného oddílu na 2 dny, s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Žalobci byl uložen kázeňský trest za porušení povinnosti dle § 28 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, kterého se měl dopustit porušením čl. 7 odst. 2 Vnitřního řádu Vazební věznice Praha – Pankrác, a to tím, že dne 4. 7. 2018 v době cca 8.20 hod. na ložnici č. 212 ležel na neustlaném lůžku přikrytý dekou a spal, ačkoliv v době od budíčku do večerky má mít odsouzený ustlané lůžko a mimo tuto dobu je odsouzenému povoleno ležet na ustlaném lůžku pouze v případech vymezených v ČRD a dále lze ležet na lůžku na základě povolení lékaře.

2. O stížnosti žalobce proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu bylo rozhodnuto žalovanou (speciálním pedagogem OVT) tak, že stížnost žalobce byla zamítnuta. Rozhodnutí o stížnosti bylo odůvodněno tím, že v řízení realizovaném vychovatelem nedošlo k žádným procesním pochybením, dokazování bylo provedeno v dostatečném rozsahu. Vzhledem k tomu, že žalobce v rámci důvodů své stížnosti odkázal na svého zástupce (právníka), kterého si pro účely důvodů stížnosti zvolí k zastupování, avšak do doby rozhodnutí o stížnosti nebyly předloženy žádné důvody stížnosti a žalovaná byla vázána ust. § 52 odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., tj. lhůtou 5 dnů pro rozhodnutí o stížnosti, vycházela žalovaná ze zjištění, že se žalobce ke kázeňskému přestupku doznal a svého činu lituje.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu vad řízení s tím, že řízení bylo vedeno neobjektivně, žalovaná porušila povinnost postupovat v souladu s právním řádem ČR a se zásadami a principy činnosti správních orgánů. Současně nebyly splněny podmínky pro vydání napadeného rozhodnutí, neboť žalobce nebyl seznámen s podklady pro rozhodnutí. Nebylo zváženo, zda rozumí českému jazyku, aby se mohl kvalifikovaně vyjádřit. V žalobě požádal o ustanovení zástupce.
4. Soud k žádosti žalobce o právní zastoupení v řízení před soudem ustanovil žalobci advokáta. Advokát zastoupení převzal a seznámil se s věcí nahlédnutím do spisu.

III. Posouzení věci městským soudem

5. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobních námitek.
6. Žaloba je důvodná.
7. Ustanovení zákona o výkonu trestu odnětí svobody, týkající se rozhodování o kázeňských trestech, zejména pak § 52 upravující řízení o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, neobsahuje výslovná pravidla o řízení. Podle § 76 odst. 1 cit. zákona se na řízení podle tohoto zákona nevztahuje správní řád. Nicméně základní zásady činnosti správních orgánů uvedené v § 2 až § 8 správního řádu z roku 2004 se ve smyslu § 177 odst. 1 citovaného zákona použijí i v rámci řízení o uložení kázeňského trestu dle zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, i když se dle § 76 odst. 1 na řízení podle tohoto zákona správní řád z roku 2004 nevztahuje. Rozhodnutí, jímž se zamítá stížnost proti rozhodnutí o kázeňském trestu umístění do uzavřeného oddělení podle § 46 odst. 3

písm. f) zákona o výkonu trestu odnětí svobody, který byl v tomto případě uložen žalobci, je rozhodnutím omezujícím stěžovatele na zbytek jeho osobní svobody (omezené zákonným způsobem tím, že vykonává trest odnětí svobody). Lze jej uložit jen ze zákonných důvodů a poté, co jsou řádně zjištěny skutkové okolnosti opravňující příslušný orgán k takovému opatření, k čemuž náleží i dostatečně vypořádání důvodů stížnosti, která byla proti takovému opatření uplatněna. Soud proto v rámci zásady materiální pravdy a práva žalobce na objasnění skutkového stavu věci a uložení adekvátního kázeňského trestu posuzoval, zda v řízení nebyla opomínuta práva žalobce vyjádřit se k podstatě kázeňského provinění.

8. I když žalobce v podané žalobě vznesl pouze obecné námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a vad řízení, soud musel těmto námitkám přisvědčit, když sám je oprávněn vadu nepřezkoumatelnosti posuzovat z úřední povinnosti. V dané věci soud spatřuje uvedenou vadu řízení v náležitém nevypořádání námitek stížnosti uplatněných žalobcem prostřednictvím jeho právního zástupce v doplnění stížnosti podaném žalobcem dne 3. 9. 2018 a doručeném věznici dodáním do datové schránky tentýž den – dne 3. 9. 2018. V uvedeném doplnění stížnosti žalobce vznesl námitku, že nebyl seznámen s vnitřními předpisy věznice, neboť tyto byly uvedeny pouze v českém jazyce a žalobce nerozumí psanému slovu. Ve stížnosti dále namítal účelové tvrzení vychovatelky, s tím, že je proti žalobci zaujata, neprovedení výslechu odsouzeného J. B., který byl svědkem konkrétní situace, neseznámení žalobce s podklady řízení a nepřiměřenost výše uloženého trestu. Aniž by soud hodnotil, zda tyto jeho námitky jsou s ohledem na obsah spisu žalované důvodné či nikoliv, důvodem zrušení napadeného rozhodnutí je absence vypořádání těchto námitek žalovanou v odůvodnění napadeného rozhodnutí o stížnosti. Ze spisu žalované vyplývá, že stížnost byla podána žalobcem nejprve blanketně dne 28. 8. 2018 při seznámení žalobce s rozhodnutím o uložení kázeňského trestu, kdy žalobce výslovně uvedl, že důvody stížnosti doplní právní zástupce žalobce. Dodání stížnostních důvodů prostřednictvím kvalifikovaného právního zástupce tedy bylo žalované avizováno žalobcem již v rozhodnutí o kázeňském trestu a dále, jak vyplývá ze spisu, i ve vyjádření žalobce ze dne 29. 8. 2018, v němž žalobce již označil advokáta, který jej bude zastupovat, a téhož dne bylo zastoupení vyřizováno i speciálním pedagogem žalované v zaslání návrhu plné moci zvolenému právnímu zástupci žalobce. O zastoupení žalobce se rovněž zmiňuje i napadené rozhodnutí. Žalovaná tedy věděla, že stížnost může být doplněna prostřednictvím zplnomocněného zástupce žalobce. Plná moc zástupce žalobce byla společně s písemným doplněním stížnosti doručena žalované dne 3. 9. 2018, přesto v napadeném rozhodnutí ze dne 4. 9. 2018 nebyly námitky podané stížností vypořádány. Z napadeného rozhodnutí nelze shledat, zda pověřená osoba k rozhodování byla v době svého rozhodování o stížnosti s důvody již doručené stížnosti seznámena či nikoliv, anebo zda je žalovaná znala a důvody nepovažovala za podstatné, aby se jimi zabývala. V každém případě úsudek o podstatnosti či nepodstatnosti stížnostních námitek žalobce (nejen ve vztahu ke skutkovému stavu, ale i s ohledem na výši trestu, uloženého jako 6. přísnějšího opatření v pořadí škály možných uložení trestů dle § 46 odst. 3 cit. zákona o trestu odnětí svobody), bylo na místě vtělit do odůvodnění napadeného rozhodnutí.
9. Druh a výměra uloženého trestu musejí být dostatečně konkrétně odůvodněny z *hlediska kritérií stanovených v § 47 odst. 2 zákona o výkonu trestu, resp. § 58 odst. 5 řádu výkonu trestu*, tj. zejména s ohledem na závažnost kázeňského přestupku, okolnosti, za kterých byl spáchán a s ohledem na dosavadní chování odsouzeného. Tyto obsahové náležitosti však napadené rozhodnutí nesplňuje. Aplikace lhůty dle § 52 odst. 3 cit. zákona, v níž má být o

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

stížnosti rozhodnuto do 5 dnů od jejího podání a která představuje lhůtu jistě efektivní z hlediska disciplíny odsouzených, nicméně pořádkovou a nikoliv propadnou, nemůže převážit nad náležitým vypořádáním námitek žalobce nejen z hlediska protiprávní činnosti, ale i volby trestu, a to z hlediska námitek podaného oprávněného prostředku, jímž je dle cit. zákona stížnost.

10. Podle § 60 odst. 1 vyhl. č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění v rozhodné době, platí, že je-li stížnost proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podána ve stanovené lhůtě, je příslušný zaměstnanec Vězeňské služby povinen přezkoumat, zda je prokázáno, že se skutek, v němž je spatřován kázeňský přestupek, stal, zda jej spáchal odsouzený, zda tento skutek je kázeňským přestupkem, jakož i další významné okolnosti. Současně přezkoumá, zda nebyla překročena kázeňská pravomoc zaměstnance Vězeňské služby, který kázeňský trest uložil.
11. Podle § 60 odst. 2 písm. b) cit. vyhlášky zaměstnanec Vězeňské služby, který je oprávněn rozhodnout o stížnosti proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu, zamítne stížnost, jestliže je spáchání kázeňského přestupku odsouzeným a jeho zavinění prokázáno a uložený kázeňský trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku a je v souladu s účelem výkonu trestu.
12. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí spočívající v nedostatku důvodů ohledně vypořádání stížných námitek žalobce uplatněných ve včas podané stížnosti a následně doplněné jeho právním zástupcem a tedy v porušení procesních práv žalobce uvedeným postupem. Protože soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., rozhodl v souladu s tímto ustanovením bez nařízení jednání.
13. Žalovaná v dalším řízení vypořádá stížní námítky žalobce ohledně jeho tvrzení, že mu nebyla dána možnost seznámit se s vnitřními předpisy věznice a s podklady pro rozhodnutí, k čemuž je třeba vyjít ze spisu a z podkladů řízení, které jsou k uvedeným tvrzením vypovídající. Dále žalovaná posoudí, zda je nezbytné vyslechnout žalobcem označeného svědka, avšak s ohledem na to, že žalobce své jednání doznal, spíše z hlediska výše trestu, tj. k příčině a okolnostem jednání žalobce, nebo žalovaná posoudí, zda postačí vycházet toliko z tvrzení žalobce. V každém případě a zejména však žalovaná vypořádá žalobcovo tvrzení o nepřiměřeně přísném trestu, neboť žalobce byl odsouzen ke kázeňskému trestu uvedenému jako šestému v zákonném pořadí druhů kázeňských trestů a v napadeném rozhodnutí nebyla ke stížnosti žalobce a dle požadavku zákona posouzena závažnost protiprávního jednání žalobce a okolnosti jednání pro účely s naplnění zákonného požadavku na úsudek, zda je trest úměrný závažnosti spáchaného přestupku a je v souladu s účelem výkonu trestu. Žalovaná nikterak neposoudila okolnosti svědčící v neprospěch i ve prospěch žalobce (např. osobu žalobce, jeho dosavadní chování, jeho pohnutky a vztah k danému protiprávnímu jednání, k disciplíně ve věznici, vlastní přiznání apod. ...). Pro tento nedostatek tak soud neměl podmínky, aby přezkoumal, zda kázeňský trest byl uložen v úměrné výši.
14. Z uvedených důvodů soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
15. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl sice ve věci úspěch, avšak náklady mu v souvislosti s řízením nevznikly. Žalobce byl usnesením soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 9A 193/2018-25 osvobozen od soudních poplatků a byl mu ustanoven

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

advokát na náklady státu. Žalovaný ve věci úspěšný nebyl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

16. Výrok o určení odměny advokáta je dán ust. § 35 odst. 10 s.ř.s. neboť žalobci byl zástupcem ustanoven advokát. Soud určil zástupci žalobce odměnu za zastupování, a to za 1 úkon právní služby v částce 3 100 Kč (převzetí zastoupení – viz bod II. tohoto rozsudku dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a 1x paušál 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. v částce 3.400 Kč zvýšené o částku daně z přidané hodnoty ve smyslu § 57 odst. 2 s.ř.s. v sazbě 21 % dle zákona č. 235/2004 Sb. ve výši 714 Kč (21 % z částky 3. 400,- Kč). Celková odměna právního zástupce žalobkyně tak činí 4 114 Kč.
17. Odměnu za zastupování platí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 30. března 2021

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu